

TELEGRAFUL ROMÂN.

ăpare Marție, Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 3974 Scol. 1894.

Notă.

Domnul ministru reg. ungar de culte și instrucțiune publică ddto 2 Iunie a c. Nr. 23,964 admite spre întrebuintare în toate școlile harta geografică a monarhiei austro-ungare, lucrată la mandatul seu de Emanuil Kogutowicz, intitulată: „Az osztrák-magyar monarchia iskolai fali térképe. A vallás és közoktatási minister megbízásából tervezte és rajzolta Kogutowicz Manó. Kiadja Hölzel és társa magy. földraizi intézete Budapesten 1894. Mérték 1:100,000”, și interdicte totodată folosirea hartelor mai vechi în limba magiară sau alte limbi, parte fiindcă nu corăspund referințelor de drept public ungar, parte fiind nomenclatura greșită.

Ceea-ce se aduce la cunoștința autorităților noastre bisericesci-scolare din arhidieceșă spre scire și conformare.

Sibiu, din ședința senatului scolar, ținută la 7 Iuliu 1894.

Consistoriul arhidieceșan.

Nr. 4316 B.

CONCURS.

Prin această se publică concurs pentru trei stipendii câte de 500 fl. din ajutoriul dela stat al bisericii noastre din arhidieceșă transilvană, de stinate pentru cualificarea mai înaltă a clericilor din arhidieceșă la universitate, cu termin până la 6 August st. v. a. c.

La aceste stipendii pot concura numai clerici absoluți din arhidieceșă, cari sunt totdeodată absoluți de gimnasiu cu examen de maturitate și voesc a-și completa studiile lor la vre-o facultate teologică sau filosofică.

Concurenții au a subșterne la consistoriul arhidieceșan până la terminul arătat mai sus suplicele lor în-

struite cu documentele necesare, anume: cu atestat de maturitate și absolutoriu clerical dela seminariul arhidieceșan de aici, apoi cu atestat medical, că sunt deplin sănătoși, și cu o declarațiune separată, că după absolvire vor intra în serviciul bisericesc-scolar, ce li se va conferi; în fine au să numescă în suplică universitatea, la care voesc a-și face studiile, indicând totdeodată pentru facultatea filosofică și specialitatea studiilor principale, ce și-au ales, d. e. pedagogia, istoria, filologia etc.

Sibiu, din ședința senatului strîns bisericesc, ținută la 5 Iuliu 1894.

Consistoriul arhidieceșan.

Sibiu, 8 Iuliu, 1894.

Presă magiară în zilele din urmă s'a ocupat și continuă a se ocupa cu călătoria ministrului Hieronymi prin Ardél și în legătură cu această cu cestiunea română și cu stările dela noi. Diarele au așteptat cu ore care curioșitate vorbirea ministrului ținută în Coșocna, știindu-se că ministrul va espune programa și respective intențiunile guvernului cu privire la români și ele sunt satisfăcute de cele ce a rostit ministrul. La alt loc al foicei noastre publicăm partea din această vorbire, privitoare la români. Noi, mărturisim, nici n'am acceptat cu curioșitate vorbirea dlui ministru, nici n'am fost surprinși de tonul ei. Am știut, că pentru noi români nimic bun și nimic nou nu pôte promite un ministru unguresc, cât timp durază nefericitul sistem de ađi și dominarea nefermunită a șovinismului magiarisator. Și în adevăr părerile, ce le exprimă ministrul în vorbirea sa, nu sunt altceva, decât repețirea celor ce a đis densus la alte ocașuni, la cari se și provocă. Singur ce e nou în vorbirea sa de acum, față de cele de mai înainte și anume, față de vorbirea sa ținută la 1892 în Zsembolya, e aceea, că pe atunci dl C. Hieronymi,

recunoscă unele pretenșuni de ale românilor de juste, precând acum, ajuns mai tare în povârnișul șovinistic, nu recunoscă nici o pretenșune.

A promis ministrul reforme administrative, unificarea censului în țera întregă, fiind de credință, că pe calea această se va rezolva cestiunea română, ér încolo a declarat, că cu elementele „ultraiste” nu pôte guvernul sta de vorbă și pe „agitatori” îi amenință cu persecuție aspră.

Precum vedem, aceste sunt păreri, cari le-am văduț espuse și prin foile magiare șoviniste, și de aci bucuria lor, că ministrul le dă drept, confirmă cele susținute de ele.

Am đis-o însă la adresa toilor magiare de repețite-ori, o đicem și acum, că în această formă românii nu se pôte „pacifica”. Românii vreau să se desvólte și să trăescă pe acest pământ strămoșesc ca români, cu individualitate etnică proprie — și cât timp se fac încercări a-i contopi, a-i amalgamisa și a-i impede în această nobilă nișuință a lor, fie din partea societății magiare, fie din partea stăpânirii, român multămit în Ardél și Ungaria nu va găsi nici un ministru.

Din contră, cu cât se va face acțiune mai mare în contra noastră, de a ne desnaționalisa sau altfelu đis, de a ne supune în privința naționalității influenței magiarisării, cu atât îndrjirea în sinul poporului român va cresce și asta a o face să crească, a o nutri, cum o nutresc magiarii, nu este lucru patriotic

Referitor la această „Hazánk”, care între foile magiare este una dintre cele mai sincere, și care spune mai verde guvernului, ce are de spus, étă cum se exprimă în prim articolul seu din 21 Iuliu c. cu ceea-ce încheiem și noi șirele noastre de față:

„Putem fi pregați, că ne vom întâlni cu erupțiuni de ale nișuințelor naționale române cu mult mai puter-

nice și cu mult mai înverșunate, ca cele de până aci și anume în viitorul apropiat. Agitația va cuprinde cercuri tot mai largi în straturile poporului român. Amărăciunea e tot mai adâncă și mai intensivă”.

Étă deci rezultatele modului de „pacificare” al guvernului.

Ministrul la noi.

Din incidentul călătoriei fugitive a ministrului de interne Hieronymi pe la noi, un amic al foicei noastre ne trimite următorul articol:

E vechiu antagonismul între magiari și românii împreună vețuitori pre șesurile Ungariei și în mult cercatul Ardél. Nici când însă afară de anii epocali 1848/9 nu s'a manifestat acest antagonism atât de potențat ca în zilele noastre. Sunt multe cauzele acestui antagonism, pe cari gata suntem cu istoria în mâna a proba, că ele au provenit și provin și astăzi din partea fraților magiari. Un fel de mângăiere se revarsă în inima noastră, când vedem că și din partea magiară, din locuri competente se recunoscă adevărul. Numai cât dela recunoșcerea adevărului și până la realizarea lui, la frații magiari e o distanță înfiorătoare. Dar nu face nimic. Adevărul se intronéză cu greu, unde minciuna și falsificarea adevărului de seculi a prins rădăcini și s'a incubat adênc spre nenorocirea patriei.

Ministrul nostru de interne C. Hieronymi cercetéză Ardélul, ca se studieze însuși cestiunea română. Prea bine! Au mai fost ministrii magiari în Ardél. Fost'a moderatul ministru de odinioră de culte Eötvös, fost'a Lonyay, fost'a și Trefort etc. și totuși cestiunea română a devenit din an în an mai acută, așa încât astăzi se află aproape în stadiul, ce era prin anii 1847/8.

Causa este că adevărul asupra stărilor din Ardél în ce privesce pe

FOIȚA

Doină.

Trenule, fii blastemat,
Căci iubita mi-ai luat
Și departe, tot departe,
Peste munți și peste ape
Ai fugit, grăbind mereu,
Hoțule, cu zorul meu,
Alergând, zorind pismaș,
Când sciai că-s pățimaș;
Ér când eu am suspinat
Mi-ai răspuns c'un șuerat.

Trenule, mai stai o lécă,
Să faci dorul ca să mi trecă,
Să mi vėd mândra înc'odată,
De ce fugi ca o săgétă?
Mai bine cu-astă iuțelă
Cară-mi străinii din țeră;
Ia-i cu tine și să-i duci,
Inderēt să nu-i aduci.

(Din „Revista contimpórană“).

Ser.

Despre cultura minții și a inimii.

de

Eliseiu Mezei-Câmpean.

(Urmare.)

Cât pentru amenunte ar fi consult că numai să se atragă atențiunea asupra lor cetindu-se, pentru ca se scie cum să se orienteze în viață de cumva s'ar ivi vre-o necesitate.

Dar din învățarea unei singure limbi nu s'ar puté cunoșce aplicarea? Invățarea limbilor străine e necesară pentru a ne putea comunica dorințele, venind în atingere cu atari indiviđi, cari nu cunosc limba noastră. De alta parte e de lipsă, pentru că însușindu-și cineva limba, va putea studia autorii, ce au scris în limba aceea. Mulți cugetă, că învățarea de multe limbi contribuie la cultivarea omului, deși pôte cineva sci și 100 limbi, fără a fi pėtruns și de spiritul depus în acelea, nu va fi mai cult ca cel ce scie numai o limbă. Din presupunerea, că știind mai multe limbi esti mai învățat, au introdus ómeni, cari uitându-se la formalități și nu sciu să judece de loc învățarea de limbi străine d. e. francesă nu din necesitate nici ca prin mijlocirea ei se pótă studia autorii ce au scris în aceea limbă, ci ca să se pótă fãli, că e acum și el om cult, ba atari

ómeni de aceeași națiune vorbesc între ei limbă străină, căci asta e limbă de salon, ér a lor cea națională se rușineză a o vorbi, căci o întrebuintă și șu poporul de jos. Ce judecată de om cult!

În gimnasiu mai jumătate din învățământ îl ocupă limbile. Aci sunt constrânși băeții a învăța anumite forme gramaticali și sintactice seci, și cuvintele cari ér și le însușesc în mod mecanic învățarea căroră nu produce într'înșii nici o plăcere. Spiritul autorilor depus în aceea limbă ei nu-l pot pėtrunde până când nu poșed perfect aceea limbă, ca să o poședă e greu tocmai fiind-că se propun multe. Chiar dacă se traduce din cutare limbă, nu se ține cont de spirit, ci numai de cuvinte și formele gramaticali. Când ar trebui numai un paș până a și-o însuși mai de tot limba și astfel a se bucura ne ostenele, ce le-a suportat, atunci absolvéză. După absolvare, ore se mai intereséză, ca să se ocupe de sine cu respectiva limbă și să studieze autori? De vei găsi din o mie unul pară-ți bine. Étă dar ostenele de jaba.

Pentru încunjurarea acestor calamități și să-și pótă însuși cineva cu plăcere cultura în scurt timp, precum și pentru a-și putea exprima cineva ideile altora aflese în ori-ce țară depărtată, fără a învăța multe limbi eu

aș fi de părere, că pe lângă limba maternă să se propună în școlile generale numai o singură limbă, care să fie universală pentru omenimea întregă până unde numai a ajuns cuvântul de cultură, fie această clasică, sau din limbile moderne, sau chiar artificială, numai să fie corespondătoare din punct de vedere al folosului, adecă să ne putem exprima prin ea ideile și simțemintele noastre, după cum voim noi, de altă parte să fie corespondătoare și din punct de vedere al frumosului, încât să ne încante ascultându-o. În această limbă să se traducă și autorii al căror spirit să-l pótă pătrunde elevii. Pentru cel ce ar voi a-și trage cunoștințele din isvorul primitiv, în care a scris autorul să fie și școli anumite pentru fiecare limbă.

În școlile populare unde învățământul e numai de 4 sau 6 ani, unde tocmai trebuie să se pună pond pentru a preda numai ce este neaparat de lipsă pentru ajungerea școlului suprem, aci încă din interese politice se face abus cu propunerea de limbi, așa d. e. când statul pretinde ca să se propună limba lui și altor națiuni față de limba sa. Deci bieții copii se torturéză până când pot pronunța și ei nișce sunete, cari neesistând în limba sa, nici nu le-au auđit până acum nici când, d. e. când trebui să pronunțe ó sau ú cari nu ar obveni în limba sa maternă

români în Budapesta, totdeauna s'a mistificat. Nici când guvernul din Pesta nu a voit să credă că noi români în Ardél și chiar în Ungaria avem rolul mielului din fabula cu lupul. Ei dar lucrurile totuși au să se infunde odată. Mistificările în politică trec până la un timp anumit neobservate.

Românii credem vor fi sinceri și franci față de ministrul Hieronymi dacă ei vor vor fi întrebați. Adevărul numai dela noi i-se va arăta, așa după cum în faptă este. Nu magiarii ardeleni vor fi aceia, cari să lumineze pre ministrul călătorii. Nu o dicem această dela noi. O recunoșce însuși diarul „Neues Pester Journal“ când afirmă marele adevăr că „magiarii ardeleni sunt o pacoste pre români și că ei sunt cauza nelinisciei în țară, ba ei sunt cauza luarilor de măsuri excepționale în Ardél“. Luăm act de constatarea diariului jidano-magiar dîcînd: gura păcătoșului adevărul grăescă! Și pentru ce ore această constatarea tocmai acum când ministrul a pășit pre pământul Ardélului? Se fie ore această constatare scrisă la adresa acelor magiarii ardeleni, cari au înveninat atât de mult raportele noastre cu magiarii; ori apoi, este un joc de cuvinte spre a dispune cercurile române față de ministrul călător? Venitoriul va arăta. Nu putem însă rămâne indiferenți față de enunțaiuni atât de binevenite pentru noi.

Noi ani de-arîndul am luptat pentru ca în cercurile magiare conducătoare să pătrundă adevărul față de dreptele noastre cereri. Și dacă cuvîntul nostru sincer nu a fost luat în seamă după cum s'ar fi pretins, nu noi purtăm vina. — Erau aici deputații ardeleni magiarii, aleși în cercurile electorale române, cu bani grei din fondul de dispozițiune, cari strigau ca din gura șerpilor că: o să pără magiarii din Ardél dacă românilor li se va face dreptate. Acestor deputați se alătură și cei din cercurile electorale magiare, cari fiecare cerșiau prin antișambrele ministrilor câte un favor pentru cercul lor. — Tot atât de sinistru rol în cestiunea ardelenă au jucat și o parte din comiții supremi. Un Bánffy a adus la ruină un ținut întreg; érá isprăvile unui Bethlen dela Sighișóra au ramas proverbiale. — Ce se dicem apoi de administrațiune carea întrégă e în mâna magiarii? Cine nu cunoșce rolul acesteia numai dela procesul memorandumului încóce? Cu ce a servit această administrațiune aprópe în întreg Ardélul, guvernului? Cu sciri și informațiuni, cari de cari mai conururate și mai tendențioșe. Nu e mirare deci, dacă din cercurile magiare ardeleni guvernul a fost totdeauna mistificat. Ceea ce ne pune în uimire e fap-

Mai pot să-i obvină și cuvinte cari există în limba sa însă cu un alt înțeles, decum îl are în limba străină poți chiar trivial, acum când e constrâns a-l pronunța în fața învățătorului să înroșese. După eșirea din școlă se alege cu câte-va legi gramaticale și câte-va cuvinte, cari le uită preste puține zile. Că nu scia vorbi limba străină nu e mirare, căci în un așa timp scurt nici nu se poate pretinde ca să o învețe. Poțe cugeta, că dând indigitație elevilor în școlă, ei se vor interesa de limbă atât de tare, încât să și-o însușescă și privat și atunci vor aparține cu trup și suflet respectivei națiuni străine. Departe să fie dela o așa idee!

Acum voi întreba nu pe un geniu filosofic, ci pe ori ce om nepreocupat de alte interese, decât de cel cultural și care scie se judece cât de puțin, că ajungu-și barem scopul lui politic? Chiar prir această procedură, înstrează dela sine în mult pe elevii.

Fîind că pentru a da o cultura morală elevilor, să cere ca se le nobilizeze sentimentele, deci învățătorul va trebui se fie bun psiholog, el ca psiholog va cunoșce din natura individuală a elevului și spre ce carieră ar fi mai aplecat

Se propun mulți rami de știință în colă, căci cugetă că dându-i indigitație, ci-

tu, că guvernul totdeauna a luat de bani buni informațiunile primite. —

Diastica magiară își are și ea partea leului la înăsprirea relațiilor dintre noi și magiarii. Ani de a rîndul această diastica a zugrăvit draci pre păreți, arătând, că aceștia sunt români ardeleni, cari vreau să nimicească statul ungar. — De câte ori nu am dîs reptiliilor susținute din fondul de dispozițiune: duceți țera în prapastia, dar voceanóștră a fost vocea Cassandrei. Publicul magiar îmbetă de apele șovinismului a mers înainte până la comiterea barbarismelor dela Turda și Orade. Și s'a opus cineva curentului bolnăvicios, ce graséză între magiarii? Nu! El a fost favorizat și împins înainte chiar prin legislativă, chiar prin ómenii dela cârma statului. Un Mocșary care cu voce bărbătescă competentă a voit a se opune curentului a fost anatemitat de opiniunea publică magiară.

Detori eram a aminti aceste acum când ministrul de interne petrece în Ardél. Detori eram a cofirma, că rele informațiuni au primit până aci guvernul dela magiarii ardeleni în ce ne privește pe noi români. Ei au creat stările noastre nesuportabile fiind de sus incuragiați. — Să nu se mai dea credemînt insinuărilor, denunțaiunilor și pe încetul sperăm, că opiniunea publică magiară ar putea se-și vină în fire. Guvernul, numai voia să aibă, va avé dela cine să se informeze, și atunci sanarea relelor ar fi realizabilă.

Cestiunea tinerimii universitare.

Precum ni-se scrie, cestiunea tinerimii dela Cluș este acum astfel: Ministrul de culte prin rescriptul seu trimis rectorului universității din Cluș a aprobat și hotărîrea din 15 Iunie a senatului universitar, ca adevă ceretarea disciplinară în contra celor 42 universitari români din Cluș să rămâna în suspens, până când judecătoria civilă va aduce sentență cu valóre de drept în cauza. Apelului și Manifestului edat de tinerimea română academică. La recursul tinerimii nici n'a reflectat ministrul. Pe de altă parte — celor 42 tineri li-se va concede în Septembrie facerea coloaiilor și depunerea esamenelor fundamentale, vor avé însă să înainteze o rugare în înțelesul acesta la senatul universitar și se pot înscrie liber ca ascultători la universitatea din Cluș, subscrierea indicelui despre semestrele ce le-ar asculta începînd dela tómnă, se va amâna până va aduce sentența judecătoria civilă și până va decide senatul universitar în procesul disciplinar, pe basa sentinții judecătoreșci.

Va mai rămâne dar în vigóre cea altă parte a pedepsei de suspendare dela drepturile de cive universitarii, ca adevă celor 42 se nu li-se deie atestate de depărtare dela universitate, stipendistilor să nu li-se

neva poți și de sine să continue cu studiarea. Acesta însă nu se întâmplă' căci nici împrejurările n'ar permite a se apuofunda în toți rami decât în cel ce aparține chemărei sale de alte parte în școlă nu se ațîță interese pentru învățare, căci și cea-ce învață în școlă o face în mult ca silit și cea-ce făce cineva de silă nu se prinde de el dar din cea-ce a făcut cineva silit nici îl poți judeca pe om, însă o oră liberă e de ajuns ca vedîndu-l cum o întrebuinteză, se-l cunoșce ce plătesce, deci elevii după eșirea din școlă, nici numai cugetă a se perfecționa și de sine. Când ar fi ațîțat un interes față de învățămînt așa încât în loc de a-și omori uritul prin petrecerea în cafelele jucând în biliard sau în cărți din cari spune-mi ce folos are? ar sacrifica numai 2 ore din zi pentru citirea din cărți științifice sau în loc de a asculta minciunile unuia, că pare a le scia spune mai cu duch decât baronul Münchhausen, ar desbate lucruri științifice înmulțându-se în chipul acesta tot mai mult capitalul spiritual, ér nu împuținându-l prin necetire; spuneți-mi ore n'ar progresa omenimea?

(Va urma).

vidimeze de decani cuitile pentru stipendiu, absolvenților se nu li-se deie absolutóre și se nu să admită la rigoróse până la finirea proceselor, ce pot să țina încă și doi ani.

Revista politică.

Camera francesă a continuat cu desbaterea asupra proiectului de lege îndreptat contra anarhiștilor. Interesul publicului era tot atât de viu ca și în ședința primă eri. Poliția a ținut în cuvenita depărtare de palatul Bourbon pe toți indiviții cari i-se păreau suspecti. — Primul orator a fost deputatul Goblet contra proiectului. Face un turneu preste tóte legile și mijlócele votate guvernului ca să înfrîneze acțiunea anarhiștilor și arată, că acesta nu s'a folosit în mod înțelept de ele, așa că în loc să stêrpescă anarhismul, acela a luat din zi în zi avînt mai mare, apoi spune, că greșesc aceia, cari susțin, că anarhismul nu e confesiune politică, și se încercă a-și dovedi asertiunea prin citirea unui incident dela alegerile de deputați din 1857 cîm contra-candidatul lui Hippolit Carnot (tatăl decedatului president) în vorbirea sa de program țintind la contracandidatul seu a dîs, că „anarhia, și ridică capul de hidră“. Termină apoi cu următoarele: Proiectul va deschide ușă largă numai volniciei, dar' acesta e cel mai mic rău. Am susporta și volnicia dacă și pe viitoriu jurații vor fi judecătoria în cauze de acestea, dar' răul cel mai mare e, că în viitoriu în procese de acestea vor judeca juđii, cari totdeauna sunt depedenți de guvern. Legea cea nouă va crea cu mult mai mulți anarhiști, de cât câți va putea nimici; nu avem nici o lipsă de ea, noi vom apéra republica și numai cu ajutoriul legilor deja existente“.

După acesta a luat cuvîntul ministrul de justiție Guérin și țintind la ultima frasă a antevorbitoriului dîse: În interesul asigurării republicei cerem dela d-vóștră votarea proiectului. Să ve citez exemple, că unde duce anarhia? Cu câte-va zile mai nainte un anarhist a dîs în fața juraților următoarele: „Toți reprezentanții autorităților trebuie uciși cu pumnalul ori cu revolverul, soldații ar trebui să-și impuște ofierii, palaturile avuților trebuie demolate, pravaliile burgurilor trebuie despoiate! Față de asemenea escesuri voiți d-vóștre să abdiceți de mijlócele de opresiune? Guvernul nu gîndesce la acte de volnicie. Noi voim să strivim propaganda anarhistică îndreptată spre miliție, căci nu putem suferi ca miliția, cel mai puternic scut al organizațiunii sociale, să fie total scos din cadrele chiamărei sale. Nu cu mult înainte de asta am deținut 350; anarhisti (Escamări: Au fost mai mulți și de cât 2000!) Atunci d-vóștre sunteți mai bine informați de cât ministrul de justiție eu am dat ordin de arestare numai pentru 350; dintre acestia numai 30 au putut fi trași la răspundere pe baza legii, ér' ceialalți au fost eliberați, de și s'au declarat înșiși de anarhisti. Legile de până acum nu sunt deci suficiente și se impune lipsa altor legi mai severe fiind-că pericolul crește din zi în zi. Avem lipsă de legi severe ca să punem capăt machinațiunilor miserabilei secte netrebnice.“

După acestea centrul a cerut încheerea desbaterei, dar socialistii voiau s'o împedeze cu tot prețuși au cerut votare nominală, ceea-ce nu s'a acordat; apoi au cerut votare simplă dela tribună, care cerere fiind făcută de preste 40 deputați, a trebuit încuviințată. Camera înainte de tóte a acceptat urgența cu 279 contra 176 voturi; apoi după atacul vehement al lui Delaporte contra proiectului în numele radicalilor, camera a procedat la votare, primind proiectul de basă ia desbaterea specială cu 289 voturi contra 162.

* * *

O convorbire interesantă a avut cu președintele republicei franceze, Bonghi, despre raporturile dintre Italia și Franca: Bonghi după cum scrie „Journal“ ar fi dîs presidentului, că în privința relațiilor dintre ambele națiuni guvernele pot să greșescă, dar între poporele aceste două pe temeiul comunității de interese și de rasă nu poți să existe nici ura nici incompatibilitate ci cel mult neînțelegeri. La acesta i-ar fi răspuns presidentul Périer, că și el e de această părere și că s'ar bucura foarte mult dacă între aceste două națiuni s'ar produce o apropiere; a adaugat apoi, că situațiunea de-acum e creată prin politica internațională, dar constelațiunea pacinică actuală a Europei lasă a spera, că deși e încă fapt esistent triplă-alianță, totuși dorința generală de pace a tuturor statelor va îngădui crearea unui viitoriu mai liniștit și mai constant pacinic, în înțelesul ca cele trei puteri europene nu vor reînvi triplă alianță. Totodată presidentul a accentuat, că pentru evitarea ori-cărei neînțelegeri e de dorit, că în Italia să nu se îngreuneze situațiunea prin pretensiuni ipso facto nerealisabile.

„M'am depărtat din palatul Elysee, termină Bonghi, cu convingerea, că în cestiunea apropierei frățesci a ambelor națiuni s'a făcut foarte mare progres“.

Referitoriul la aceste destăinuri aprecierile diarelor italiene se impart în două tabere; cele cari din capul locului au combătut și combat triplă alianță, primesc cu deosebită plăcere enunțaiunile lui Bonghi și cele ale presidentului republicei, și în deosebi tradéză satisfacțiune față cu enunțaițiunea, ca triplă alianță eventual nu se va reînvi. Presa amică triplei alianțe însă accentuază, că majoritatea poporului italian nu este de o părere cu Bonghi. Astfel în d. e. scrie una, că deși Italia s'ar bucura dacă între ea și Franca s'ar crea relațiuni mai pretinóșe, totuși deocamdată nu vede motiv și cauza de-a eși din alianță, care nu amenință pe nimenea și carea oferă cele mai puternice garanțe pentru susținerea păcii.

* * *

Declarațiunile rusofile ale principelui bulgar a lăsat de tot rece opiniunea publică rusescă; diarele fac principelui imputarea, că nu e frumos dela dînsul, că acum tóta vina o aruncă în cărca lui Stambulov. Să nu se amégescă principele și Stoilov pe sine înșiși, pentru-că nu le va succede a duce în eróre opiniunea publică rusescă. Rusia și acum consideră pe Ferdinand de usurpătoriu și agent al Austro-Ungariei și al triplei alianțe. „Novosti“ d. e. vede greutatea aplanării cestiunei bulgare în împrejurarea, că Bulgaria jócă rolul unei provincii austriace și a unei avantgarde a triplei alianțe. Rusia, — dice numita foie — poți aștepta în liniște până când însași Bulgaria va resolvi cestiunea bulgară.

* * *

Poliția din Londra a dat de urma unei conjurațiuni anarhice. Cu ocaziunea perchisițiunilor domiciliare poliția a aflat scrisori importante pe cari le a confiscat. Controla severă ce o exerciază poliția din Londra asupra tuturor mișcărilor anarhice, dar mai cu sêma descoperirea acestei conjurațiuni a băgat în anarhiști o astfel de teróre, în cât rînd pe rînd își disolvă societățile și conventiculele anarhice.

Vorbirea ministrului Hieronymi.

Vorbirea ministrului Hieronymi, care a ținut-o Joi, în 19 l. c. înainte alegetorilor sei din cercul electoral al Coșocnei, constă din două părți. În partea primă ministrul se ocupă cu cestiunea română și cu resol-

varea ei, ér în partea a doua espune programul guvernului, ocupându-se în special cu cele două cestiuni mari, pe cari voiesce să le resolve și să le introducă guvernul, anume: legile politico-bisericesci și reformele administrative.

Partea privitoare la cestiunea română, care ne interesază mai de aproape este, după rapoartele foilor magiare, de următorul cuprins:

După-ce dl ministru mulțămescce alegătorilor sei, că l-au ales unanim de deputat, fără să-l cunoscă în persoană, continuă astfel:

Am grăbit să viu în mijlocul alegătorilor mei, să cercetez Ardélul. unde relațiunile — în timpurile din urmă — nu sunt normale. S'au ținut adunări, s'au făcut întruniri, demonstrațiuni ca să se dovedescă, că straturile mari din popor nu sunt îndesulate cu ordinea de drept esistentă și că sunt decizi a folosi tóte mijlocele spre a schimbarea aceleia.

În fața astorfel de fapte nu e permis să ne închidem ochii, să le ignorăm, deși originea lor se trage din trecutul depărtat.

Cu cestia română m'am ocupat deja în anul 1892 în vorbirea mea din Zsombolya. Am spus atunci, că programul acela al așa numitului comitet național român, care vrea să sisteze uniunea cu Ungaria, care din părțile locuite de români ale acestei țeri, vrea să facă districte administrative separate în privința limbii ar răsturna constituția de vécuri a patriei noastre, ar pe ricitate integritatea și unitatea țerii, și că nu este guvern magiar și politician magiar, care ar putea sprigini aceste aspirațiuni.

Dar tocmai ca și în 1892, și astăzi sunt de părere, că, deși partea cea mai mare a inteligenței române pe lângă acest program agitéză și presa română aprópe fără excepțiune stă pe această basă — totalitatea românilor nu e de aceste părerii ultraiste; ci și aici ca la tóte mișcările politice cele mai ultraiste părerii sunt totodată și cele mai sgototóse, pe lângă care massa cu judecată mai sănătoasă și uai ponderósă la număr, a elementelor moderate, e condamnată la tăcere.

Am spus atunci și aceea, că postulatele românilor, care sunt drepte trebuie să le considerăm, și de atare am ținut egalizarea censului electoral pentru întrégă țera și sistarea acelei împregiurări, că calificățiunea alegătorilor este deosebită în părțile Ardélului și Ungaria. Mi-am exprimat convingerea, că așa numita „cestiune națională română“ se póte reduce la mici rele de administrațiune și sociale, și în direcția această și avem să căutăm sanarea.

Mai târziu, în 1893, mi-am exprimat înc'odată părerea mea în privința această în parlament. Și atunci am dis că: „scopul final al guvernului în politica sa față cu naționalitățile este, ca fiecare cetățén din țera această, fără considerare de limbă, să conlucre cu noi la întărirea „națiunii“ și la prosperarea patriei. Spre țința această trebuie să ne nisuiim, deși partea cea mai mare a inteligenței române astăzi stă pe basa programului politic român din 1881, al cărui punct cardinal este desfacerea uniunii Ardélului cu Ungaria.

Intocmai ca și cu ocaziunea aceea, de clar și acum, că cu aceia, care stau pe baza acestui program politic, nu ne putem întilni nici odată. Ba dacă se va afla agitator fără suflet, sau răsvrétitor care ar seduce poporul cu aceea, că odată va succede să se desfacă o parte fie și cât de mică din teritorul statului ungar, și constituția să se schimbe prin sguduirea „unității națiunii“, guvernul în contra acestor agitatori se va folosi de lege cu o stricteță cât se póte de severă și cu energie, ce nu suferă cruțare. Compătămirea ce o simte fiecare față cu poporul sedus, nu ne póte reținé dela nisuița de a ne apéra patria și constituția, față cu atari încercări, până la estrem.

Am convenit cu patrioți români, cari au fost de aceeași părere cu mine, că: aplanarea divergențelor naționale, stă în interesul atât al românilor cât și al magiarilor: posibilitatea unei lucrări comune este esclusă până atunci, și cu aceia, agitațiunile cărora se îndreptă în contra integrității sau constituției țerii.

Românii trebuie să se convingă, că postulatele acele care se îndreptă spre înființarea cercurilor administrative românesci separate, nici când și între nici o împregiurare nu se vor puté realiza, și nisuița spre aceste nu are și nu póte să aibă altă urmare decât îngreunarea lucrării acelora, a căror mai sineeră dorință este, ca poporul român — cu care am vrea să trăim în pace cât se póte de sinceră — să se simtă îndestulit și fericit și să prospereze în această țară.

Noi nestrămutați vom lucra în această direcție și nici direcția politiceii noastre, nici perseveranța noastră spre această țință, nu va fi influințată de împrejurarea, că o parte a inteligenței române, în loc să ne spriginescă ne va împedeca.

Călétoria ministrului Hieronymi.

De la Cojocna ministrul a plecat în 19 c. la 5 o. d. a. cu trăsura la Apahida și de acolo cu trenul s'a oprit la Gherla și Dees. Sosit la Dees ministrul a fost óspele vicecomitelui Torma.

La banchetul dat în casa vicecomitelui Torma, stăpânul căsii a salutat pre ministrul, care a luat rola conducétore întru chemarea ce magiarilor au, de a comunica civilizațiunea apusului cu orientul.

Respundénd ministrul arată, cum la tóte națiunile reformele mari au fost precedate de încordată activitate; ér împrejurările noastre sunt cu mult mai nefavorabile — dice ministrul — pentru-că pre când la alții, la francezi, la englezi, cele 2—3 naționalități, din cari s'au format, de mult s'au contopit într'o singură națiune, pe atunci noi am rămas împărțiți după naționalități se póte că până acum nu spre réul nostru, și póte că încă n'am întârziat de tot. Dar, fiind-că nu suntem națiune mare, e pagubă de ori-ce împrăștiare a puterilor, trebuie să ajutorăm cu paciență, echitate și bunăvoință această contopire.

În ziua următoare ministrul a primit deputațiunile. Mai întâiu s'a prezentat deputațiunea bisericeii catolice.

Hieronymi, mulțămindu-i díse, că tótă nisuița guvernului țințește spre buna înțelegere și pace între confesiuni.

La salutarea lui Szarvady Pál, conducétorul deputațiunii ev reformate — ministrul observă, că în Ungaria, unde este deplină libertate de conștiință (!?) de abia va mai fi de lipsă ca cineva să se apere religiunea. Dar' la împécarea conflictelor cu naționalitățile elementul magiar în primul rând prin cuceriri culturale trebuie să-și câștíge teren și pre lângă tótă energia, necedând nici cât un fir de păr întru apărarea constituțiunii și a unității teritoriului, dar' și cu arma toleranței și a iubirii să se lupte.

Ținuta românilor la Dees a fost foarte rezervată. Românii convocaseră o conferență. Convocătorii erau de părere ca românii să ia parte în corpore la primire. Conferența a hotărít însă contrariu. În urma acestui concludus s'a prezentat la ministrul numai advocații Muntean și Manu. Episcopul Szabó a mers din Gherla la Dees, unde a salutat pe ministrul. Ministrul i-a întors visita. Despre petrecerea ministrului în Gherla se telegraféză lui „P. Lloyd“. Ministrul a fost primit de episcopul Szabó, de capitlu, de primariu, magistrat etc. În răspunsul dat primariului a amintit ministrul, că visita densusului e a se considera ca contra visita, ce i-o a făcut episcopul. În echipagiul episcopului merse apoi la reședință. La vorbirea episcopului răspunde, că îi place de spiritul, cu care episcopul conduce lucrurile și îndemnă preoțiimea a urma sfatul episcopului. Directorului seminarial i-a díse să crească preoți în spirit „patriotic“.

La Bistrița ministrul éráși a fost călduros salutat de autoritățile civile. Ministrul a fost însoțit de bar. Sam. Iozsika. Sasii i-au făcut o frumoasă primire.

Eri d. a la 4 óre ministrul a sosit la Sibiu, venind dela Turda. În Sibiu, l'a binevenat vice-comitele Reissenberger în o vorbire mai lungă, vorbi apoi din partea magistratului asesorul Sigerus în limba germână; ministrul a răspuns tot în limba germână. Românii nu s'au prezentat de loc la primire. Asérá s'a dat un banchet apoi ministrul și-a continuat călétoria.

Noutăți.

Despărțeméntul Seliștei al „Asociațiunii transilvane“ s'a constituit Duminecă, în 10/22 l. c. Constituția a fost condusă de dl director al „Albinei“, Part. Cosma. Adunarea a fost binecercetată. De director al despărțeméntului s'a ales dl protopretor Dr. Liviu Bran de Lemény, de vice-director Dr. Calefariu. S'au înscris câțiva membrii noi ordinari și ajutători. Raport detăiat acceptăm pentru unul din nrii procsimi. Tot eri sérá au dat tinerii abiturienți din Brașov, 7 inși, un concert binecercetat și succes — fără usitata petrecere cu dans.

Alegere de protopresbiter. Joia trecută s'a întrunit sinodul protopresbiteral al tractului Chișineului sub presiul comisarului consistorial părintelui Ioan Damșa, paroch în Seceani și asesor consistorial. Cu această ocaziune după celebrarea sfinței liturgii în biserica din Chișineu, constituindu-se sinodul și procedéndu-se la actul alegerii rezultatul a fost următorul: părintele Dr. Ioan Trăilescu profesor la seminarial diecesan din Arad a întrunit 47 de voturi, părintele Ioan Iosif Ardelén, paroch în Chitighaz 12 voturi, ér părintele Petru Biberea paroch în Giula 5 voturi. Alegerea a decurs în cea mai frumoasă ordine, serie „Biserica și Școlă“.

Condamnații în procesul memorandului. Sâmbătă li s'a inmanuat osândișorii în procesul memorandului deciziunea Curiei referitoare la cererea de nulitate în contra sentinții curții cu jurați din Cluș.

Stipendii pentru industriași. Camera comercială și industrială din Brașov publică concurs pentru două stipendii de câte 300 fl. pentru acei industriași tineri, sirguincioși și dibaci în măestria lor, cari pentru perfecționarea și înmulțirea cunoscințelor ar voi să mérgă la cutare școlă de specialitate din streinătate Cererile, provédute cu timbru de 50 cr., sunt a se adresa până la 20 August n. c. numitei camere în Brașov.

Mișcarea populațiunii în Ungaria. Din cel mai nou „Anuar statistic ungar“, ce a apărut dílele acestea, și al cărui autor este președintele biroului statistic ungar, Dr. Jekelfalussy József, însemnăm următoarele: Numérul total al locuitorilor de pe teritoriul de sub stăpânirea ungarésă era în 1869: 15.509,455; în 1880: 15.739,259; în 1890: 17.461,791. Va să dícă în cei 20 de ani din urmă populațiunea acestei țeri s'a sporit cam cu două milioane. Numérul femeilor a întrecut pe al bărbaților, așa că în 1890 se veniau tot la 1000 de bărbați cam 1015 femei. Mai trist este, că numérul căsătoriilor se împuținéză din an în an. Așa în 1885 s'a încheiat 165,169 căsătorii; în 1886 numai 160,674; 1887 numérul a scădut la 151,511; în 1891 abia s'au încheiat 150,720 căsătorii. Dela 1885 încóce, afară de un singur an (1888), numérul celor căsătoriți a mers an de an cu pași repeși îndérét. În mod îngrozitor s'a sporit și numérul emigrațiilor în America. Din an în an acest număr creșce. Așa pe când în 1881 au emigrat în Statele Unite nord-americane 6756, în 1892 numérul celor emigrați ajunsese la 32,683 locuitori.

„Academia ortodoxă“ și a ținut conferența sa solemnă. Mercuri în 29 Iunie (11 Iuliu). Măréta și spaciósa sală sinodală din reședința arhiepiscopală era plină de o lume elegantă de ambele sexe. Amici și binevoitori ai societății din Cernăuți și dela țară s'au întrunit aici în mare număr spre a se îndulci de producițiunile musicale și retorice ale membrilor „Academiei ortodoxe“.

În prezența acestui număr și destins public, președintele societății, dl A. Băifan, a înaugurat conferința printr'un discurs frumos, în care arată însemnătatea și pozițiunea bisericeii față de viața socială. Programul conferinței, afară de discurturile međuóse de cuprins moral ale dlor A. Ott și Brândzan, a constat din opt piese musicale. Aceste fiind esecutate cu precisiune au fost viu aplaudate din partea publicului. — Între óspeții, cari au fost de față amintim pe Inalt Prea Sântia Sa Dr. Silvestru Morariu-Andrievicei, pe șeful guvernului local, dl consilier aulic contele de Goëss, dl profesor de universitate și Prorector Dr. E. Voitschi, I, P. C. S. archimandritul și consilierul consistorial M. Calinescu, corpul profesoral al facultății teologice, Curatorul și rectorul seminarial M. Dracinschi dimpreună cu ceialți prepoși seminariali, dl consilier guvernial Magner, dl profesor de universitate Dr. I. Sbierea, mulți preoți din diecesă, profesori, reprezentanți ai mai multor societăți și o cunună prea frumoasă de dame

Desgroparea insigniilor de încoronare ungare. Din incidentul sinuciderii septuagenariului maior cavalier de Popoviciu în Gratz, foile din Viena publică unele date interesante și necunoscute încă la noi despre desgroparea insigniilor de încoronare ungare la Orșova. Foile vieneze constată, că meritul aflării corónei și a celorlalte insignii de încoronare este al maiorului Popoviciu. La începutul anilor 50 el s'a însinuat cel dintăiu că a dat de urma insigniilor îngropate lângă Orșova sau Rușava. El a dat de această urmă prin sinuciderea unui cetățén din Timișóra, care a fost consacrat în acest mare secret și sa temut de descoperirea secretului. În anul 1852 dirigătoriile austriace au sistat scrutările terenului din ținutul Orșovei din cauza marilor inundațiuni din acel an. De altă parte Kossuth a trimis pe cel mai încređut al seudinte emigranți la Orșova să vadă dacă insigniile îngropate n'au suferit cumva prin ieșirea apelor. Spionii austriaci au pus mâna pe un astfel de încređut secret, care cu mare nécas a mărturisit că insigniile sunt îngropate între Dunăre și între délul Alionului. După această maiorii Popovici și Karger au condus săpăriile timp de aprópe cincspredece luni de díle până în 18 Septembrie 1853 un grăniceriu român a dat de prețiosă ladă de fer, în care erau pachetate tóte insigniile de încoronare ale regilor Ungariei. De aici încolo istoricul transportării insigniilor la Viena și apoi al readucerii lor în castelul din Buda este prea cunoscut.

Otrăvire de sânge cu țigara. Lu-crătorul Katzke de lângă Berlin avea obiceiul de a mușca țigara cu dinții, și de a o sugé și astfel se strângea pe buzele lui o cantitate óre care de nicotină. Atingéndu-și cu un deget rănit buza, a observat după vre-o trei díle, o mică rană și fiind că durerea devenia din ce în ce mai mare, a chemat medicul, care a constat o otrăvire de sânge, și fiind că cangrena se întinsese a trebuit să-i taie brațul. —

Convocare.

Onorați membri ai „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, precum și inteligența și poporul român din cercurile pretoriale a Hațegului, Puului și Petroșenului, sunt rugați a lua parte la adunarea generală a despărțeméntului ce se va ținé Duminecă la 17/29 Iuliu, 10 óre a. m. în comuna Băesci.

Obiectele adunării vor fi: Raportul cassarului, primire de membri noi, încassare de tacse, alegere de delegați pentru adunarea generală din anul vișesăsesc și alie eventuale propuné

Hațeg, la 6/18 Iuliu 1894.

Ioane Ianza, N. Trimbitioniu,
director al desp. secretar.

Loterie.

Sâmbătă, în 21 Iuliu n. 1894.

Budapesta: 67 49 48 17 21

Nr. 7 [124] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățatoriu la școala confesională greco-orientală română din Sibiu-Cetate, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Roman“

Emolumentele sunt 500 fl.

Suplicile instruate cu documentele necesare se adresează la oficiul protopresbiter al tractului Sibiului, Sibiu, 6 Iuliu, 1894.

P. Cosma,
președinte.M. Voileanu,
notariu.

Nr. 681.

Vidi și consemnat.

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 508/894. [123] 1—3

CONCURS.

Devenind vacant postul învățatoriu dela școala elementară gr. or. din comuna Rotbav, protopresbiteratul Brașovului, pentru ocuparea lui se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post învățatoriu sunt:

- a) din aloziul comunal 100 fl;
- b) din lada bisericeii 50 fl.;
- c) din arunc dela popor 100 fl.;
- d) din didactru dela copii cari cercetă scôla 50 fl. Suma 300 fl.

Alesul învățator va primi și cuartir gratuit și diurn pentru conferințe 5 fl. anual.

Concurenții vor avea a-și așterne petițiile lor, instruate în sensul legilor din vîgore subsemnatului oficiu protopresbiter al în terminul deschis, ér până la alegere a se presenta în vre-o Duminecă séu sêrbătore poporului în biserică, spre a-și arêta destoinicia lor în cîntări.

Brașov, 20 Iuniu 1894.

Oficiul protopresbiter al Brașovului în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

In absența Onor. domn
protopop actual.

Bartolomeiu Baiulescu,
protopresbiter ca locșitor.

Nr. 522/894. [126] 1—3

CONCURS.

Devenind vacant un post învățatoriu dela școala elementară gr. or. cu trei învățatori din comuna Preșmer protopresbiteratul Brașovului, pentru ocuparea acestui post se scrie prin acêsta concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Emolumentele:

1. Din cassa alozială în rate lunare anticipative 300 fl.
2. Bani de cuartir 40 fl.
3. Patru gălete vechi grâu 20 fl.
4. Un fênat de un car de fên 10 fl.
5. Dela jumătate din familiile din parochie câte 20 cr. anual 10 fl. Suma 380 fl.

Alesul învățator va fi obligat a funcționa și ca cîntăret, avênd a ține strana tot a două sêptemână, ér Dumineca și sêrbătore totdeuna, a instrua în școala de repetițiune și a conduce cîntările în școala și biserică.

Concurenții își vor așterne petițiile lor instruate conform legilor în vîgore subsemnatului oficiu protopresbiter al în terminul sus indicat, fiind preferiți la alegere cei cu cunoscințe musicale temeinice.

Brașov, 21 Iuniu 1894.

Oficiul protopresbiter al Brașovului în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

In absența Onor. domn
protopop actual

Bartolomeiu Baiulescu,
protopresbiter ca locșitor.

Nr. 376/894 [125] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățatoriu dela școalele din comunele mai jos însemnate se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în foia „Telegraful Roman“ și anume în:

1. Idicelsat, cu salariu anual de 300 fl. plătibil fl. 235 din repartițiune pe popor, fl. 25 din cassa bisericeii, ér 40 fl. din pasiunea foștilor iobagi, cuartir și 2 stîngini lemne pe picioare
2. Lucriu cu salariu anual fl. 300, anume: fl. 120 din repartițiunile pe popor, 150 cucuruz din fondul de bucate a 1 fl. ér 30 fl. din esarêndarea unor locuri de pășunat.

Suplicile concursuale, provêdute cu documentele prescise în lege petenții vor avea a le înainta la subscrisul în terminul deschis, p. u. Reghinul-săsesc (Szász-Régen).

Oficiul protopresbiter al Reghinului

Reghinul-săsesc, 3 Iuliu 1894.

Cu conțelegerea resp. comitete parochiale:

Galaction Șagau,
protopresbiter

Nr. 401/894 [126] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățatoriu vacante din comunele bisericesti mai jos însemnate în protopresbiteratul Ungurașului se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare și anume:

1. Miluan, salariu anual de 300 fl. și cuartir.
2. Rachis, salariu anual de 300 fl. și cuartir.
3. Sântă-Mărie, salariu anual de 300 fl. și cuartir, împreunat și cu cantoratul.
4. Unguraș, învățator adjunct cu salariu anual 200 fl. și cuartir.

Concurenții se se presenteze înainte de alegere în singuraticile parochii spre a-și arêta desteritatea în cîntări și tipic.

Petițiile concursuale în regulă instruite se se așternă la subsemnatul oficiu protopresbiter al în terminul deschis p. u. Hidalmás.

Fizes-Sânpetru, 3 Iuliu 1894.

Oficiul protopresbiter al tractului Ungurașului în conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

Paul Roșca,
protopresb.

Nr. 90/894, [108] 3—3

CONCURS.

La școalele centrale române gr. ort. din Brașov sunt a se ocupa următorele posturi:

1. Un post de profesor la gimnasiu calificat conform art. lege XXX din 1883 pentru limba magiară.
2. Două posturi de profesori la școalele medii calificați conform art. de lege XXX din 1883 pentru limba germană.
3. Un post de învățatoriu la școala elementară capitală.

Pentru ocuparea acestor posturi se scrie concurs cu termin până la 1 August st. v. 1894.

Concurenții vor adresa subscrisei eforii scolare petițiile lor instruite cu documentele:

- a) că sunt români de religiunea gr.-or.;
- b) că au purtare bună atât în privința moralității cât și în relațiunile civile;
- c) că sunt de constituțiune firmă și deplini sênătoși;

Profesorii de sub pct. 1. și 2.

d) că au calificațiunea prescisa de legea de instrucțiune art. XXX din 1883.

Învătătoriu de sub pct. 3.

- e) că a depus esamenul de calificațiune învățatoriu de calculi buni.
- f) că cunoșce limba magiară și limba germană după recerînță.
- g) că posede cunoscințe teoretice și practice din desemnul liniar, din gimnastică și din grădinărit.

Emolumentele împreună cu aceste posturi sunt:

I. Pentru cele 3 posturi de profesori la școalele medii:

În timpul serviciului provisoriu prevêdut în § 30 al legii de instrucțiune din 1883. salariu anual de 900 fl. v. a. éră începênd dela ocuparea definitivă a postului de profesor ordinar, salariu anual de 1000 fl. cinci cincenale de câte 100 fl. și relut de cuartir la un servițiu de 10 ani 150 fl. dela 10 până 20 ani 170 fl. și dela 20 ani în sus 200 fl.

Se observă, că este în curgere sistemizarea salariilor pentru profesorii ordinari definitivi cu salariu anual 1200 fl. cinci cincenale de câte 100 fl. și bani de cuartir 200 fl. v. a.

II. Pentru postul de învățatoriu:

În anul prim de servițiu ca provisoriu salariu anual de 500 fl. éră începênd dela ocuparea definitivă a postului de învățatoriu salariu anual de 600 fl. cinci cincenale de câte 50 fl. și relut de cuartir la un servițiu până la 15 ani 100 fl. dela 15 ani în sus 120 fl. v. a.

Se observă, că este în curgere sistemizarea banilor de cuartir cu 120 fl. v. a. anual preste tot.

Concurenții la aceste posturi vor declara în petițiunile lor, că se vor supune legilor nostre bisericesti și scolare, precum și normativelor și dispozițiilor, ce sunt în vîgore sau se vor face în decursul timpurilor.

Brașov, 11 Iuniu 1894 st. v.

Eforia școalelor centrale
române gr.-or.

Nr. 53/894 [116] 3—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea unui post de învățatoriu devenit vacant la școala noastră greco-orientală cu trei învățatori din Boița, se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Cu acest post este împreunat un salariu anual de 300 fl. v. a. care se solvesce în rate lunare anticipative, cuartir natural în edificiul școalei, 4 stîngini de lemne. În cas când din partea comitetului ar fi ales și director al școalei, va mai primi un adaus de 50 fl.

Doritorii de a ocupa acest post se-și substêrnă cererile concursuale instruite conform legilor în vîgore la oficiul protopresbiter al în Sibiu până la terminul sus indicat

Dela concurenții se mai cere se se presenteze în vre-o Duminecă sau sêrbătore în biserică la fața locului în Boița spre a-și documenta desteritatea în cîntări și tipic.

Boița, 3 Iulie, 1894.

Din ședința comitetului parochial

Ioan Bobeș,
paroch, preș. comit.

Nr. 674 1894.

Vidi, cu scirea și consensul subscrisului.

Sibiu, 5 Iuliu, 1894.

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 24/894 [117] 3—3

CONCURS.

La școala gr. or. română cu trei învățatori din comuna Poplaca sunt de a se ocupa două posturi de învățatori cu termin de 30 zile după prima publicare.

1. Un post de învățatoriu calificat pentru școalele populare cu un salariu de 300 fl. v. a. locuință în edificiul școalei și lemnele necesare în natură, ér petentele e obligat a ține strana regulată în fie care Duminecă și sêrbătore și a cultiva grădina scolară.
2. Un post de învățatoriu calificat pentru școalele populare cu un salariu de 300 fl. relut de locuință 15 fl. și relut de lemne 25 fl. ér petentele e obligat a forma din scolarii destoinici un cor, cu care va fi obligat a cînta în fiecare Duminecă și sêrbătore în biserică. La alegere vor fi preferiți acei concurenți, cari vor fi dat dovești din cîntări înaintea alegeții în biserică.

Dintre învățatorii definitivi, comitetul va alege pe director, care va primi prelungă salariul astfel sistemat un adaus de 50 fl.

Poplaca, în 22 Iuniu n. 1894.

Comitetul parochial gr. or.

Aureliu Millea,
președinte

Nr. 677 1894.

Vidi, cu scirea și învoirea subscrisului.

Sibiu, 5 Iuliu, 1894.

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 42. [112] 3—3

Concurs repetiț.

Pentru îndeplinirea postului vacant de paroch în parochia de clasa a III-a Bonțida, prin acêsta se scrie concurs nou pentru acest post cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele anuale împreună cu acest post sunt 400 fl. 17 cr. v. a. informațiuni mai detaiate despre aceste venite se pot lua dela subsemnatul oficiu protopresbiter al.

Doritorii de a ocupa acest post au a și așterne petițiunile concursuale instruite conform normelor în vîgore la subsemnatul oficiu protopresbiter al în terminul deschis și sunt poștiți a se presenta în vre-o Duminecă ori sêrbătore la biserică din acêsta parochie până inclusive 8 zile înainte de ținerea sinodului electoral în scopul de a cînta și predica eventual a sêvêrși și s. liturgie.

Deeș, 16 Martiu, 1894.

Oficiul protopresbiter al tractului gr. or. Deeș în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Teodor Herman,
protopresbiter.

Nr. 842. [118] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a treia Veseud, conform ordinului Preavenerabilului consistoriu arhidiececan ddo 24 Maiu 1894 Nr. 2812 se scrie concurs cu termin preclusiv de 30 zile dela prima publicare în foia „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post dau suma de 377 fl. 95 cr.

Doritorii de a reflecta la acest post au a-și așterne cererile instruite conform normelor în vîgore în terminul deschis la subsemnatul oficiu protopresbiter al.

Concurenții își pot lua informațiuni mai de aproape asupra stărei aceste parochii dela oficiul protopresbiter al, sau dela cel parochial.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Agnita, în 8 Iuniu, 1894.

Oficiul protopresbiter al tractului Agnita.

Sabin Piso,
protopresb.